

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Hr. Dr. og Prof. H. N. Clausen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 68. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_511-txt-shoot-idm143.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det synes jo vist nok en uopløselig Gaade, hvad der har bragt Hr. Professoren i Harnisk over en saa uskyldig, fredsommelig, beskeden og vel overøveiet Bog, som den lille om Daabs-Pagten, hvori jeg slet ikke gaaer offensiv men blot defensiv tilværks, og indrømmer Hr. Professoren og hans Parti al den Samvittigheds-Frihed jeg forlanger for mig og mine Troes-Forvandte, uden i mindste Maade at pukke paa det store Fortrin, hele den Danske Lovgivning skiaenker os. Dette synes en uopløselig Gaade og det Andet er ligesom Dette, at Hr. Professoren kalder det "en forvirret og forvirrende" Tale, naar jeg, i Anledning af Hr. Stifts-Propst Clausens ulovlige Barne-Daab og hans Paastand, at Daabs-Pagten skulde forandres efter hans Hoved for os Alle, erklærede, det gik slet ikke an, da vi gammeldags Christne, der troe paa Daaben, som et "Igienfødselsens og Fornyelsens Bad i den Hellig-Aand" umuelig kan give vort Minde til, at Vilkaarene, hvorpaa Daaben er os meddeelt, forandres for vore Børn. Troer nemlig end Hr. Professoren, at vor Frygt for, at Daaben derved vilde tabe sin Kraft og Gyldighed, er aldeles ugrundet, saa maa han jo dog indsee, at naar vor Tro er forskiellig fra hans, da lider den Vold, naar den skal rette sig derefter, og, som Theologisk Professor, maa han jo ogsaa vide, at de Christne fra Arilds-Tid har gjort sig Samvittighed over at forandre langt mindre væsenlige Ting ved Naade-Midlerne, end Daabs-Pagten er, som end ikke Paven i Rom vovede at røre ved. Paastod jeg derfor end i min lille Bog, at vor Daabs-Pagt i den Dansk-Lutherske Stats-Kirke er den samme som i Apostel-Kirken, og troer end Hr. Professoren anderledes, og kan han end ikke forstaae, at denne Paastand er nødvendig, naar den Dansk-Lutherske Stats-Kirke skal gjælde for ægte christelig, saa maatte han jo dog indsee, at det var her en Bisag, da Sagen jo her kun var, om Daabs-Pagten i den Dansk-Lutherske Stats-Kirke skulde forandres, uden at vi, som vilde blive ved det Gamle, fik Lov dertil. Vilde altsaa Hr. Professoren videnskabelig bestride min foranførte Paastand om den Apostoliske Ægthed af 70den Danske Stats-Kirkes ældgamle Daabs-Pagt, da synes det jo høist latterligt at kaste sig over Paastanden, hvor den stod nøgen og blottet, i Talen om vor borgerlige Samvittigheds-Frihed, istedenfor at prøve Styrke med den som den er udført i "Kirkens Gienmæle" og oplyst gennem mine Afhandlinger i Theologisk Maanedsskrift "Om den sande Christendom" og "Om Christendommens Sandhed". Paa een Gang derimod baade at ignorere hvad Talen var og maatte være om i Bogen, om Daabs-Pagten, og Alt hvad jeg har skrevet om den Paastand, Hr. Professoren vilde slaae sig til Ridder paa, synes virkelig saa ufornuftigt, at jeg vel maatte stakle Recensenten, saalænge han var anonym, men nu, da jeg seer, det er Hr. Professoren selv, gjør jeg det naturligviis ikke længer; thi jeg har alt før sagt mine Læsere, at jeg virkelig erkiender en vis Conseqvens i hans Tanke-Gang og Fremgangs-Maade, som gjør, at han ikke skal stakles men bekæmpes.